

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 31. Ecclesia Anglica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

ras Ecclesiasticas in hos duos gradus e-^{Sæcul. XIII.}
 latas. Alterum decretum est generale, A. C. 1239.
 ac extendit easdem pœnas ad omnes,
 qui cujusdam Cathedralis in provincia
 Remensi Ecclesiæ Canonicum aliquem
 comprehenderit. Decretum tertium
 illas porrigit usque ad membrum Eccle-
 siæ Canonicorum Collegio insignis. Om-
 nia tria edita sunt die Lunæ ante Fe-
 stum S. Andreæ, scilicet 28 Novembris
 an. 1239.

§. XXXI.

Ecclesia Anglica.

Hoc anno Henricus Anglorum Rex of-^{Matth. Par.}
 fensus, quod Guilielmus Sabaudus ^{p. 419.}
 non fuerit electus Episcopus Vinconien-
 sis, electiones duas, alteram Simonis
 Prioris Cathedralis Ecclesiæ Norvicensis
 in ejusdem Ecclesiæ Episcopum, alteram
 Radulphi Vimiacensis Episcopi Cice-
 striensis in Vinconensem per curiam Ro-
 manam irritas reddi curavit. Has ab-
 rogationes obtinuit opera Simonis Nor-
 manni unius e legulejis suis, quorum
 grandem habebat numerum, inquit Mat-
 thæus Paris, velut catervam canum, quos
 in Præfulum electores immitteret. Per
 eundem Simonem a Papa petiit, ut Le-
 gatum Ottonem diutius in Anglia mora-
 ri juberet, quamquam hic Romam rever-
 tendi

p. 412.

Sæcul. XIII. A.C. 1239. tendi copiam impetraverat. Rex enim haud posse se sine illo vivere credebat, ac præ gaudio exiit, eum ex novo Papæ imperio permanere videns. Contra Nobilium Ordo Regis hanc agendi rationem indigne tulit.

p. 462.

Interea Guilielmus Relius, a monachis Conventriensibus, rem gratam Regi se facere ratis, & paulo post a monachis Norvicensibus in Episcopum electus, Norvico Conventriam posthabuit, Wallis etiamnum indomitis nimium vicinam. Igitur eodem anno 1239 in Episcopum Norvicensem a S. Edmundo Archiepiscopo Cantuariensi Londini in templo S. Pauli præfente Præfulum Procerumque multitudine consecratus fuit.

Æg. Aur.
val. c. 132.
133.
Alberic.
p. 574.

Alia ex parte Guilielmus Sabaudus Sedem Vinconiensis cupere desiit ad Leodiensem euectus, a 2 Maji an. 1238 vacantem per obitum Joannis Eppii. Sub Festum S. Joannis itum est in suffragia, quæ divisa erant: pars Ottonem Præpositum Trajectensem, pars Guilielmum Sabaudum electum Episcopum Valentinum, Thomæ Flandriæ Comitum fratrem cooptavit. Utraque jus a Curia Romana petiit; ac re momentis suis ponderata, Summus Pontifex electionem Guilielmi ratam habuit præfente Conrado Archiepiscopo Coloniensi ejus Metropolitanano; sed ingratis Imperatoris Friderici Otto-

Ottonem protegentis. Papa dicebatur
 Guilielmo copias suas contra Imperato-
 rem ducendas committere velle : atque
 certum est, illum ei Valentini Episcopa-
 tus administrationem permisisse. Gui-
 lielmus permansit in Italia, & a Papa Gre-
 gorio in Episcopum Leodiensem inaugu-
 ratus est.

Secul. XIII.
 A. C. 1239.

Matth. Par.
 p. 413.

Interea Conradus Imperatoris filius
 Leodium delatus Ottonem contra cano-
 nes in Pontificiæ Sedis possessionem mi-
 sit : sed cum cives ad jurandam ei fide-
 litatem adigere vellet, reposuerunt, Epis-
 copo ab Ecclesia secundum canones re-
 cepto id se libenter facturos. Durante
 prope per anni unius spatium schismate
 ambarum partium copiæ Dioccesin Leo-
 diensem impune diripiebant. Denique
 compertum est, Guilielmum Sabaudum
 Viterbii die Festo Sanctorum Omnium
 an. 1239 vita functum in Cisterciensi
 Sabaudia Abbacia Altecumba terræ man-
 datum esse. Quæ res Papam quidem
 vehementer, Angliæ vero Regem adeo
 afflixit, ut laceraret vestes suas, & in i-
 gnem conjiceret. Tum monachi Colle-
 gii Vinconiensis Romam missi a Papa ob-
 tinuere litteras, per quas declarabat, eos
 non posse in Episcopum suum eligere ex-
 traneum Regno odiosum, quisquis eum
 commendaret, vel ita juberet, sed debe-
 re libere ac secundum canones, quem di-

Matth. Par.
 p. 463.

p. 465.

Sæcul. XIII.
A.C. 1239.

gnissimum censerent, eligere. Id autem Regis animum ad furorem usque exasperavit, velut si nequiret invenire Anglum, qui illam sedem mereretur.

p. 413.

Eodem anno 19 Junii natus ei Londini filius est, quem Eduardum nominari voluit. Huic Exorcismos Episcopus Carliolensis, salutis fontem Legatus Otto nondum Sacerdos, Christianæ palæstræ oleum S. Edmundus Archiepiscopus Cantuariensis adhibuit. Notatu dignum est, illas cerimonias in plures viros divisas, & Confirmationis Sacramentum mox additum fuisse. Infantem e sacro fonte susceperunt viri novem, tres Episcopi, Rogerius Londinensis, Gualterius Carliolensis, & Guilielmus Relius electus Norvicensis; tres Comites, ac tres alii, in quorum numero erat Simon Normannus Archidiaconus Norvicensis.

§. XXXII.

Papa Principes in Fridericum concitat.

G. Nang.
Duchesne
to 5. p. 335.
to. XI. Conc.
p. 366. Preu.
lib. Gall.
p. 10.

Interim Papa Jacobum Episcopum Prænestinum, olim monachum Cisterciensem, ut Legatum misit, qui sacri anathematis sententiam contra Imperatorem Fridericum latam per totam Galliam promulgaret. Ferebat is Papæ Gregorii ad Regem S. Ludovicum epistolam, in qua ille